



Materialista világnézet



Karácsony. Csillogó hópamacsoktól roskadozó fenyők, távoli harangszó, apró házacskák, röten villogó ablakai festik meg a feketén nyujtozkodó tájat. Igazán idilli kép. És a templomok tömjénillatu csendjében a ma született Jézust, aki jászolban pihen angyaloktól, pásztoroktól, Józseftől és Máriától körülvéve, imádja a hívők áhítatos serege. December 25. Karácsony, Jézus születésének évről-évre megújuló ünnepe, az egyháznak husvét mellett legnagyobb és legfenségesebb manifesztációja, hiszen az emberi nem megváltójának világrajöttét ünneplik immár 1961. izzben.

Még hozzá nem is akárhogyan, Misztériumok, utánérzések, regék, történelmi valótlan-ságok fátyla borítja a keresztény vallás megalapítója világrajöttének titkát. Hiszen az evangéliumok tanúságtétele szerint ez időben szerte a hatalmas római birodalomban összeírást, censust rendeltek el, melynek értelmében mindenki köteles volt születési helyén (!) megjelenni. És itt már összeütközést találunk a történelmi kutatások által felderített tények és az ujszövetség által leírt (még hozzá meglehetősen nagy eltérésekkel) események között, ui. ilyen értelmű összeírásnak ez időben nyoma sem volt, de képzeljük csak el, mit is jelentene, még a technika jelenlegi állása mellett is egy olyan kötelezettség, hogy mindenki nek születési helyére kell utazni és ott jelentkezni. Miért kellett hát ehhez a meglehetősen kellemetlen utazáshoz nyulni az evangélistáknak? A válasz kézenfekvő: a régi próféciák a megváltóról úgy beszéltek, mint aki Dávid király leszármazottja lesz, ezért tehát az ujszövetség írásbafoglalóinak kötéltáncá, hogy összefabrikálják Jézus Krisztus családfáját. Fáradozásukat nem sok siker koronázta, mert meglehetősen zavaros és egymásnak ellentmondó levezetésekkel sikerült alkotniuk, erről egy rövid összehasonlítás bárkit meggyőzhet.

Krisztus születésének körülményei korántsem olyan egyedülállóak, mint ahogyan azt a jámbor hívők közül sokan vélik. Kétségkívül megejtően szép és megható az az idilli leírás, hogy a jászolban nyugvó kised imádására pásztorok, angyali karok majd a napkeleti csillagoktól vezetett három király sereglenek, ám az ókori istenek legendaköre számos ilyen és hasonló világrajövetelt tart számon: a különösen Mezopotámiában de Palesztinában is igen elterjedt Tamnuz isten kultusz egy betlehemi barlangot tisztelt mint az isten születésének helyét (mint ahogyan egyes apokrif evangéliumok Jézus születését is istálló helyett barlangban írják le), a görögök nem egy istene látta meg Hellasz napfényes egét barlangokban, mint pl. Dionüosz, Hermész vagy maga Zeüsz! És ami különösen érdekes, Mithrasz isten a monda szerint december 25-én született, (ismeretes, hogy a Mithrasz kultusz rendkívül népszerű volt a korai keresztények körében, nem alaptalan tehát az összehasonlítás a két isten születése és élete között, melyek meglepően hasonlóak), ám Alexandriában a szüztől született Eon isten születésnapját január 6-án ünnepelték. És emlékeztessünk itt arra, hogy jó néhány évszázadon át január 6 volt Krisztus születésnapja és csak később tették át december 25-re.

De a példákat még tovább lehetne sorolni: Krisztus fogantatásának, világrajöttének, nevelésének, csodatetteinek, egyszóval egész életének csaknem minden mozzanatát fellelhet-

hetjük valamelyik pogány isten mondakörében. Egy-egy esemény tüzetesebb vizsgálata is bizonyítja, hogy a keresztény vallás és egyház alapítójának életét az elavult istenek legendaköre táplálta és terebélyesítette.

Régebben karácsonyt a szeretet ünnepének nevezték. A gazdag családok csillogó, játékoktól és drága ajándékoktól roskadozó karácsonyfáit boldogságtól könnyes szemű gyerekek állták körül. De a szegények szemébe bizony nem a boldogság, hanem a hideg, a nélkülözés, a kisemmizettség, és a «mindenki karácsonyfája» alatt könyöradomány-morzsákat osztó gazdagok által való megalázottság érzése csalt könnyeket. A mi társadalmunkban a karácsony ~~enyő~~ünnepé, a gyerekek kedvelt Téli ünnepévé vált. A béke, a szeretet – de nem az isten szeretet –, a nyugalom, a kipirult, boldog gyermekarcok ünnepe a mi karácsonyunk. S az országszerte csillogó-villogó ajándékokat rejtegető és örömet hozó karácsonyfák nem az isten fiának, hanem anyagi jólétet, szellemi kiteljesedést és igaz emberré válást teremtő szocializmust és kommunizmust építő társadalmunk dicsőségét hirdetik.

S p o r t h i r e k . . .

Nov. 19-én beindult a karok közötti asztalitenisz bajnokság. A bajnokságra minden kar benevezett mind férfi, mind női számban. A versenyeket vasárnaponként bonyolítják le. Eddig 3 forduló volt. / A lap megjelenésekor már lezajlott az utolsó is./

Eddig különösen a fiúk szerepeltek kiváló eredménnyel.

Eredmények:

Ffi.	TTK - Bölcsész Kar	5 : 1
	TTK - Jogi Kar	5 : 1
	TTK - Orvos Kar	5 : 1

Egyénileg eddig Jáky veretlen, jól szerepel Fejős és Czukor is.

Női:	TTK - Bölcsész Kar	0 : 3
	TTK - Jogi Kar	1 : 3
	TTK - Orvos Kar	3 : 1

A Gyógyszerészek ellen igen nehéz lesz győzni, mert eddig még veretlenek.

Jól játszottak : Bálint Erzsébet és Hámori Erzsébet.

A IV. éves biológusok jól sikerült kosárlabdatornát rendeztek a gumiteremben maguk között.

Több alapszervnél beindult a sakkbajnokság. Sajnos a Mat B. csoportnál nem jelentkezett senki, mivel az eddigi sportfelelős, Sillye Béla lemondott sportvezetői tevékenységéről, mert azt nem tudta jól ellátni.

Reméljük, hogy az új sportfelelős megválasztása nagyobb körültekintéssel történik, és végre a Mat B alapszervnél is megélénkül a sportélet.